

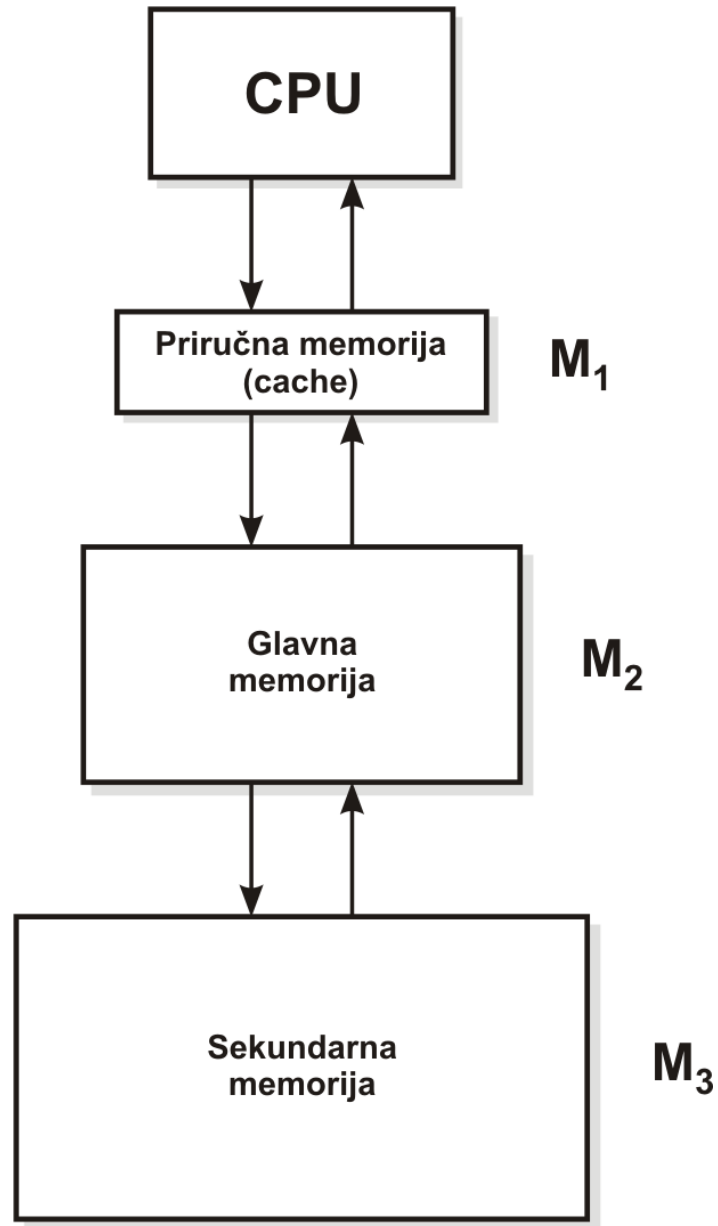
VIRTUALNI MEMORIJSKI SUSTAV

- 1. Memorijska hijerarhija**
2. Fizički i logički adresni prostor
3. Straničenje
4. Višerazinsko straničenje, translacijski spremnik
5. Segmentacija
6. Detalji izvedbe

Prisjetimo se memorijske hijerarhije

- niže razine imaju **veći kapacitet** i **veću latenciju**
- ideja: smanjiti prosječnu latenciju korištenjem lokalnih kopija “popularnih” podataka u bržoj memoriji
- želimo da, prividno, računalo ima kapacitet diska i brzinu registara

zaporni sklopovi	.05 ns ($0.2 \times \Delta T_{\text{CPU}}$), 100B
registri (SRAM)	.25 ns ($1 \times \Delta T_{\text{CPU}}$), 500B
cache (SRAM)	1 ns ($4 \times \Delta T_{\text{CPU}}$), 64kB
RAM (DRAM)	50 ns, 1 GB
diskovi	10 ms, 1 TB

Memorijska hijerarhija:

- $(M_1, M_2, M_3, \dots M_n)$
- M_i “podređena” memoriji M_{i-1}
- CPU izravno komunicira s M_1

Neka je zadano:

c_i – cijena po bitu

t_{ai} – vrijeme pristupa

S_i – kapacitet memorije

Tada vrijedi:

$$c_i > c_{i+1}$$

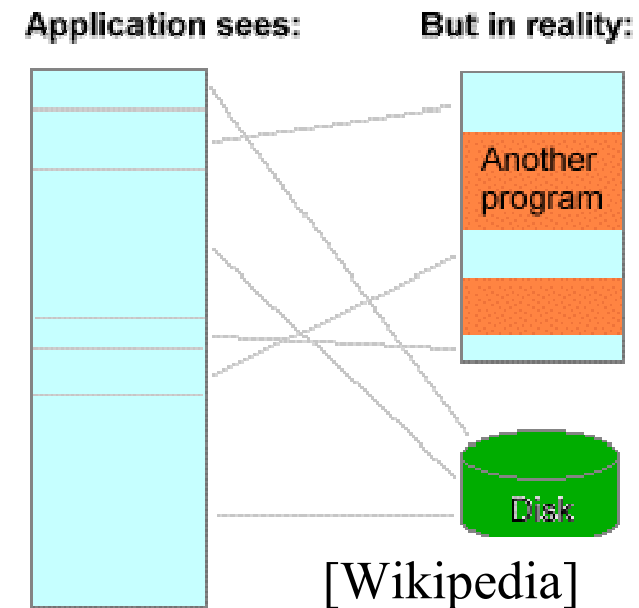
$$t_{ai} < t_{ai+1}$$

$$S_i < S_{i+1}$$

[Ribarić96]

Virtualna memorija, glavne ideje:

- **Virtualno** proširiti kapacitet radne memorije (DRAM) korištenjem prostora na magnetskom disku
  - **virtualna memorija** brzine DRAM-a, a veličine diska
  - kao i kod **priručnih** memorija, pouzdajemo se u **lokalnost pristupa**
- Dodatne funkcije (ne manje važne):
  - **adresno preslikavanje**: programima (procesima) pružiti **linearan** pogled na diskontinuirani fizički prostor
  - **transparentno** dijeljenje memorije
  - **zaštita pristupa**: onemogućiti neželjenu interakciju među procesima (korisničkim i jezgrenim)
    - posebno važno na višeprogramske računalima!

D.J. Wheeler: "Any problem in computer science can be solved with another layer of indirection. But that usually will create another problem."

VIRTUALNI MEMORIJSKI SUSTAV

1. Memorijska hijerarhija
2. **Fizički i logički adresni prostor**
3. Adresno preslikavanje
4. Višerazinsko straničenje, translacijski spremnik
5. Segmentacija
6. Detalji izvedbe

Fizički adresni prostor

Skup stvarnih memorijskih lokacija oblikuje fizičku memoriju.

Funkciju fizičke memorije obavljaju elektronički uređaji priključeni na sabirnicu procesora, odnosno računala.

Adrese koje su jednoznačno dodijeljene fizičkim memorijskim lokacijama čine **fizički adresni prostor FAP**.

Npr, za 32-bitno računalo s 512 MB memorije: $|FAP|=5.4e8B$.

Logički adresni prostor

Logički adresni prostor **LAP** je skup svih adresa koje generira programski model procesora.

Adrese varijabli i potprograma te pokazivači stogova su **logičke adrese**.

Npr, za 32-bitno računalo s 512 MB memorije, $|\text{LAP}| = 4.3\text{e}9 \text{ B}$

Mogući odnosi između veličina fizičkog i logičkog prostora:

$|LAP| = |FAP|$: često kod računala s 16-bitnim adresama

$|LAP| < |FAP|$

- kod računala bez adresnog preslikavanja:
  - FAP se izvodi s prekrivanjem (overlay)
  - programer odabire "vidljive" memorijske sklopove
- kod nekih 32-bitnih računala (x86: PAE):
  - procesor ima više adresnih linija nego što ISA koristi
    - P4: 36 linija, $\max |FAP| = 64 \text{ GB}$
  - pojedini korisnici transparentno koriste LAP od 4GB
  - ako korisnik želi više od 4GB, mora moliti OS za pomoć

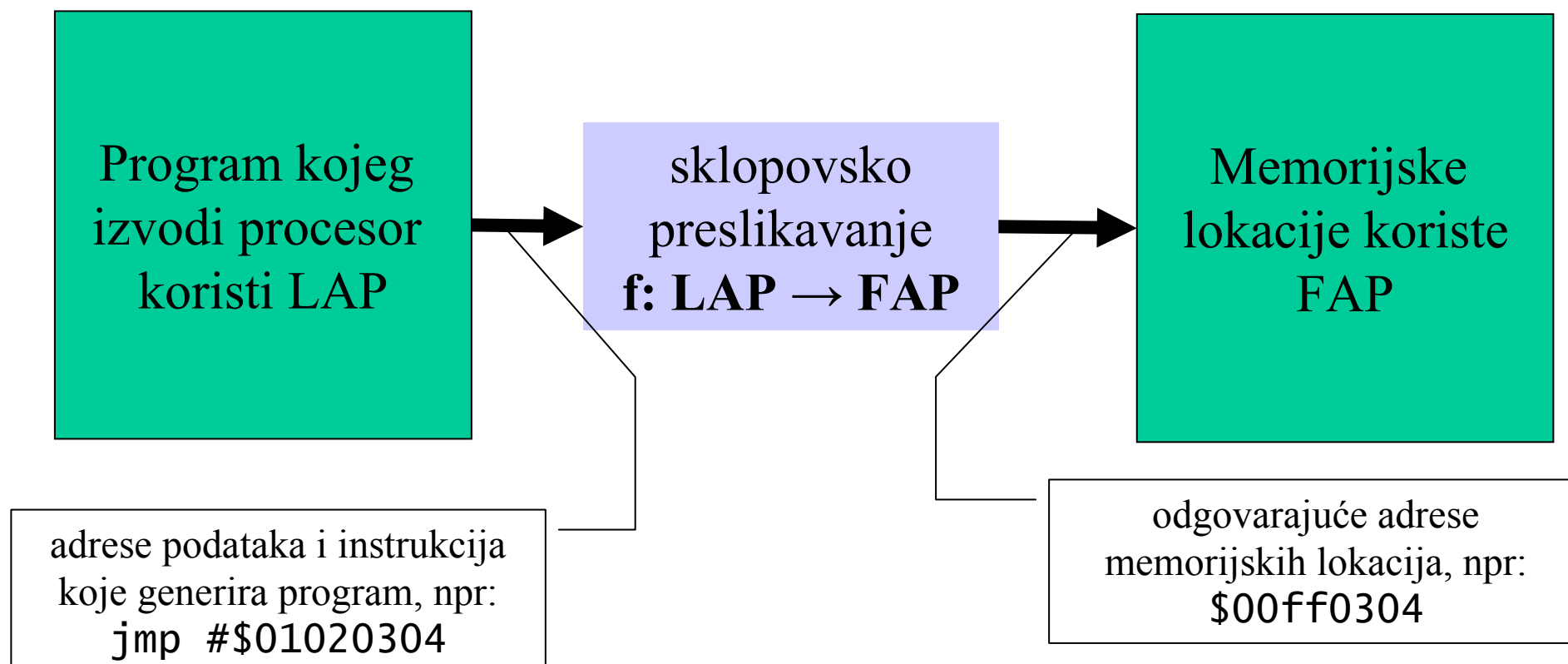
$|LAP| > |FAP|$: najčešći slučaj (sve vrste računala)

- poželjno zbog mogućnosti lakog proširenja
(razlog za 64-bitne procesore)

Adresno preslikavanje

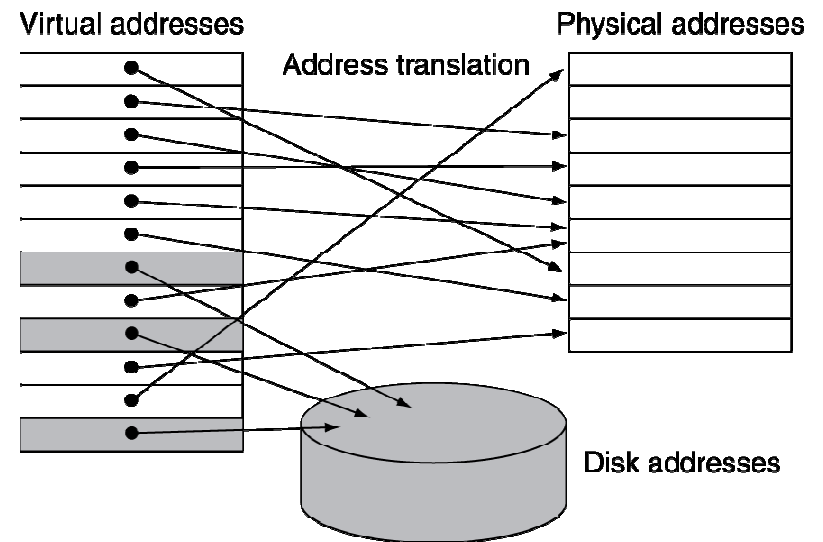
- ideja: svaki proces radi u **privatnom** virtualnom LAP-u
- OS odlučuje kamo se mapira koji LAP (nema fragmentacije, zaštita, ušteda)
- adresno preslikavanje ključni detalj priče, obavlja se uz pomoć **sklopovlja**

Svojstva funkcije preslikavanja

Za najčešći slučaj $LAP \gg FAP$
funkcija preslikavanja f je:

$$f: LAP \rightarrow FAP \cup \phi$$

[Patterson08]

Za svaki $a \in LAP$, funkcija f vraća:

$f(a) = a'$ ako se podatak s virtualnom adresom a nalazi na adresi a' u fizičkoj memoriji ($a' \in FAP$)

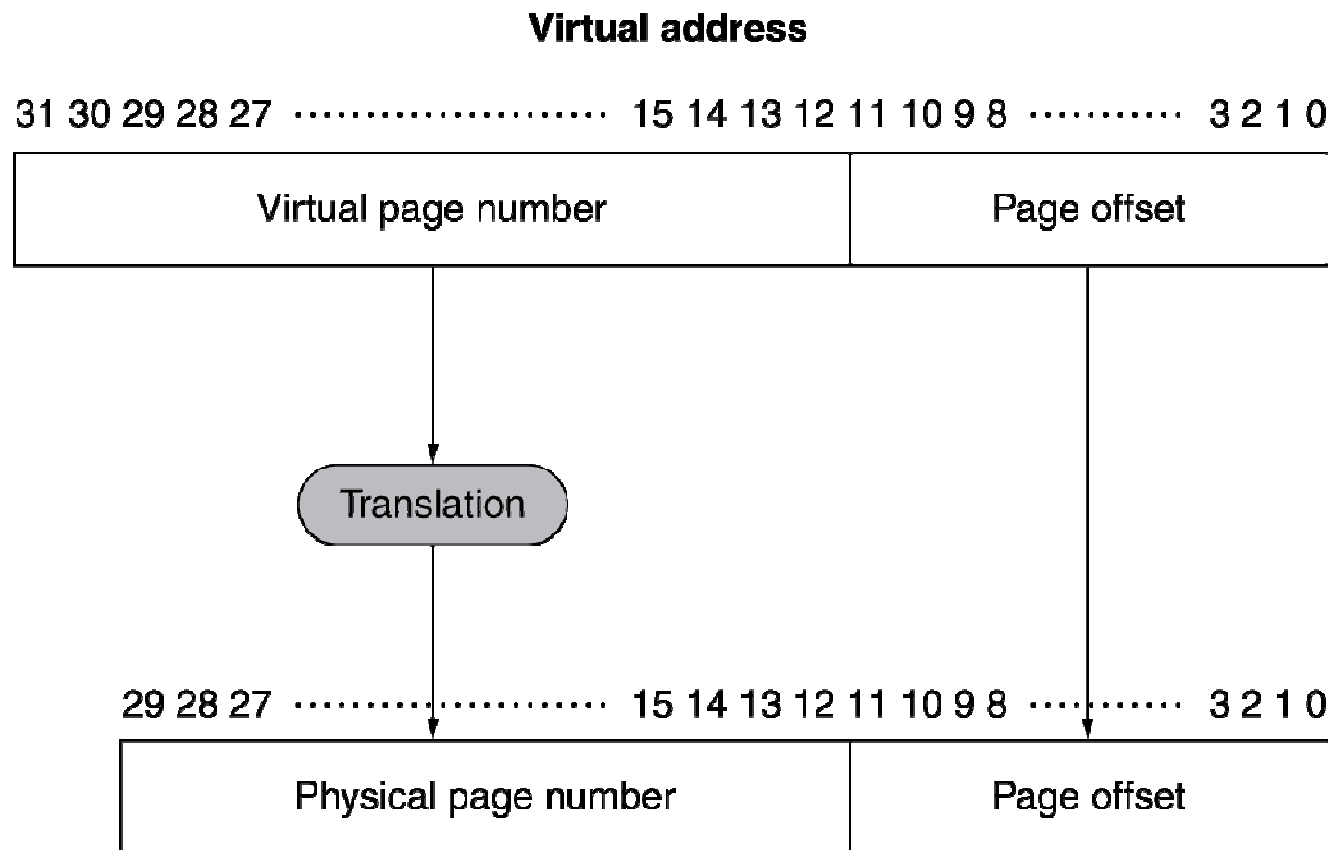
$f(a) = \phi$ označava **promašaj** virtualne memorije

VIRTUALNI MEMORIJSKI SUSTAV

1. Memorijska hijerarhija
2. Fizički i logički adresni prostor
3. **Straničenje**
4. Višerazinsko straničenje, translacijski spremnik
5. Segmentacija
6. Detalji izvedbe

Straničenje (engl. Paging)

- najčešće korištena implementacija VM, analogna cachevima:
  - preslikavaju se memorijski **blokovi** fiksne veličine
  - blokove nazivamo stranicama (tipična veličina stranice je 4KB)

Physical address

[Patterson08]

Straničenje se temelji na **straničnoj tablici (ST)**:

- virtualnu adresu (VA) dijelimo na dva dijela (kao kod cacheva)

virtualna stranica (VS)

pomak (VP)

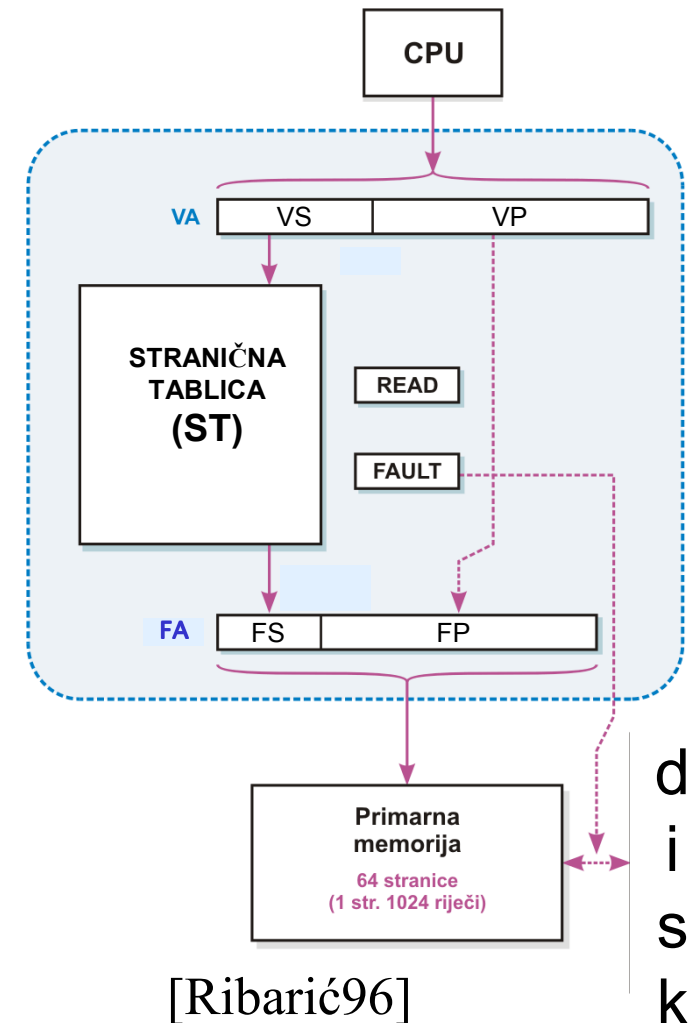
- **virtualna stranica (VS)** adresira ST
- **virtualni pomak (VP)** adresira riječ stranice

Određivanje fizičke adrese (FA):

- **okvir:** FS = ST (VS)
- **fizički pomak:** FP = VP!
- analogno priručnoj memoriji!

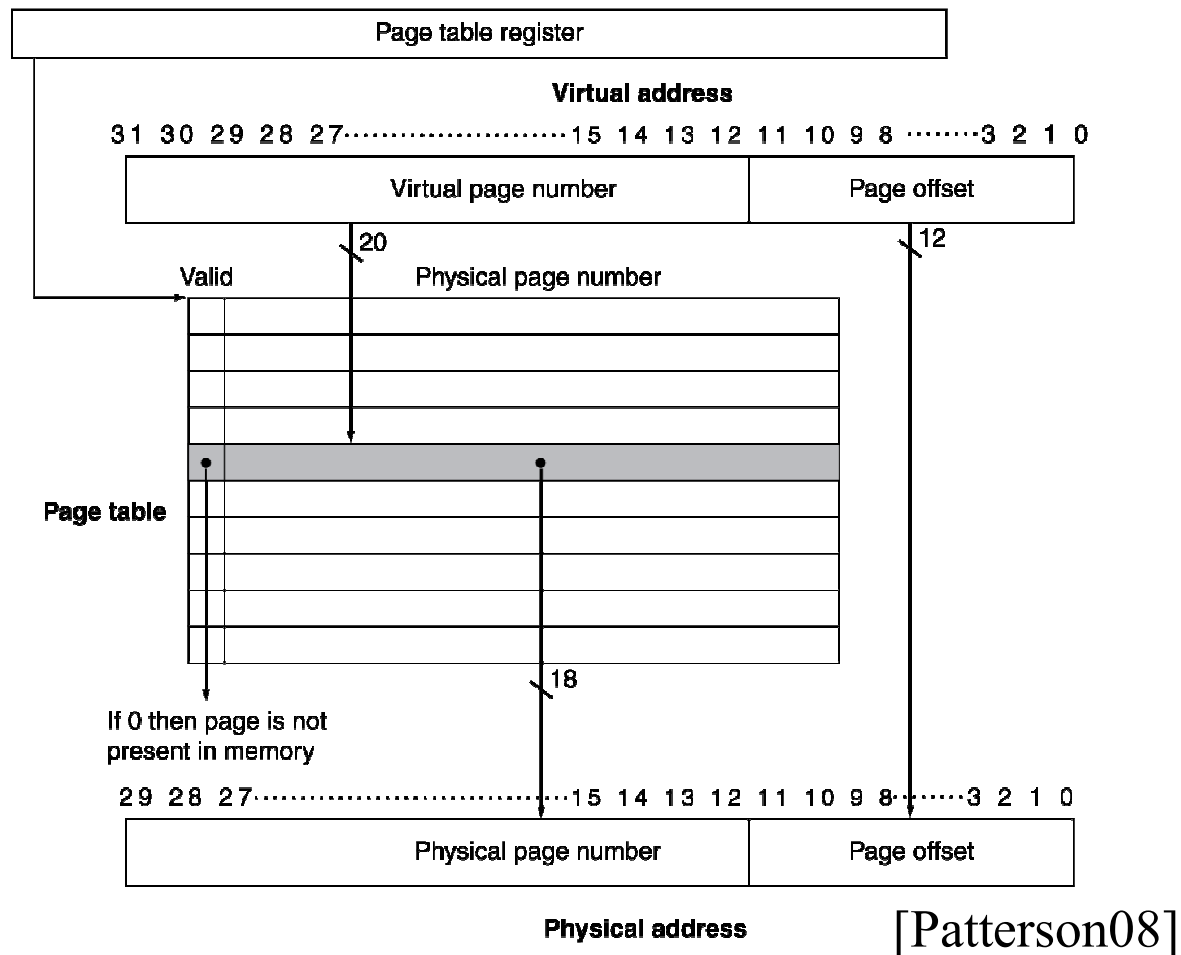
Servisiranje promašaja VM (page fault):

- stranica mora biti učitana s diska ($\sim 1e6 \Delta T$)
- za to se brine operacijski sustav
- sofisticirane tehnike minimiziranja promašaja

ST se smješta u radnu memoriju

- element procesa, kao i registri (PC, ...)
- organizacija i održavanje u domeni OS-a
- pokazivač na ST procesa u posebnom registru

Još o straničenju

- Najčešće korištena implementacija VM
  - stranice su jedinica transfera prema sekundarnoj memoriji
  - **prednosti**: transparentno preslikavanje, nema **vanjske** fragmentacije
  - **nedostatci**: **unutrašnja** fragmentacija, složena implementacija
- Elementi ST (**stranični opisnici**) pohranjuju dodatne informacije o stranici:
  - bitovi kontrole pristupa (zaštite):
    - RO (read only)
    - NX (no execute)
    - S (supervisor only)
  - ostale servisne informacije:
    - D (dirty), A (accessed),
    - WT (write through), CD (cache disable), ...
  - omogućava se sofisticirano upravljanje memorijom (OS)

Elementi ST: stranični opisnici (AMD Opteron)

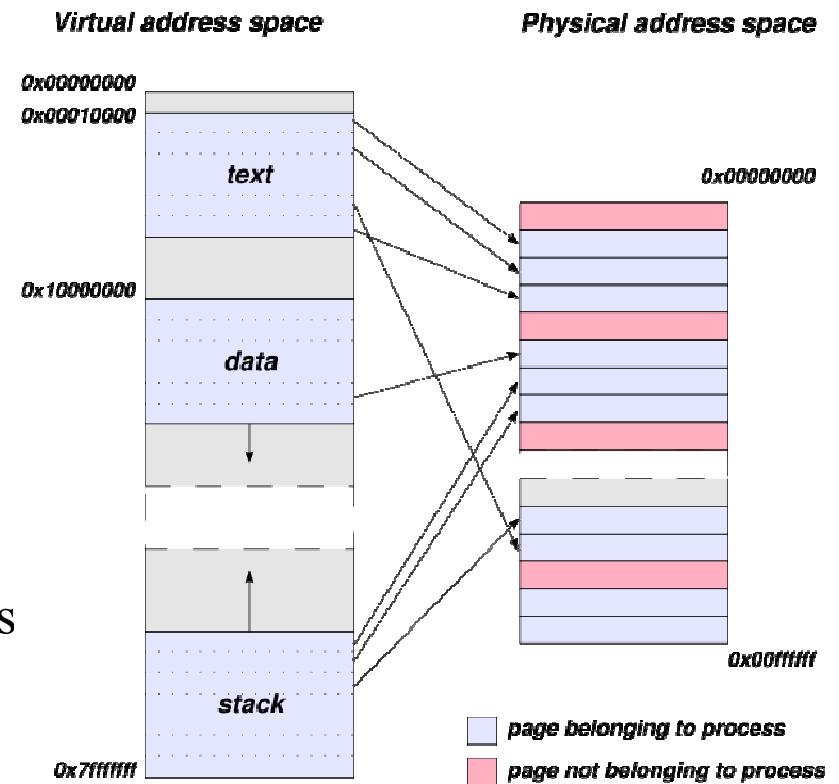
P	RW	US	D	A	NX	CD	WT	okvir

- P (presence): 0 $\Rightarrow$ podatak je na disku
- RW (read/write): samo čitanje ili čitanje i pisanje
- US (user/supervisor): aplikacije/OS
- D (dirty): sadržaj je mijenjan
- A (accessed): da li je proces pristupao stranici?
- NX (no-execute): zabrana izvršavanja
- CD (cache-disable): zabrana cacheiranja
- WT (write-through): trenutni upis u fizičku memoriju

Svojstva straničenja

- linearne logičke adrese:
  - straničenje rješava fragmentaciju
  - proces može dinamički **rasti**
    - npr, treba više prostora na stogu:
      - adresiramo nemapirani dio LAP-a
      - dolazi do iznimke (page fault)
      - OS **umeće** nove stranice u LAP
  - programi mogu imati apsolutne adres
- zaštita i privatnost:
  - svaki proces ima **privatnu** ST
  - proces ne može negativno utjecati na druge procese ili jezgru
- povećanje dostupnog prostora
  - ograničenje: veličina rezerviranog prostora na disku (swap file)
- mogućnost **dijeljenja** fizičkih stranica (biblioteke!)

[Wikipedia]

VM straničenjem: **problemi**

1. značajan prostor potreban za linearnu ST

- 32bit LAP, 4KB stranice $\Rightarrow$ 20b oznake
 $\Rightarrow$ 4MB za **svaki proces** (pa i onaj najmanji)!
- a što je s računalima koja imaju 64-bitni LAP???
- rješava se **višerazinskim ST**

2. svaki logički pristup $\Rightarrow$ (barem) dva fizička pristupa

- pristup ST (više njih?) + pristup podatku
- a što je s pristupnim bitovima (D,A,R/W, ...)?
- rješava se **cacheiranjem opisnika ST** (translacijski spremnik, TLB)

3. što ako **radni skup** (popularne stranice) $>$ FAP?

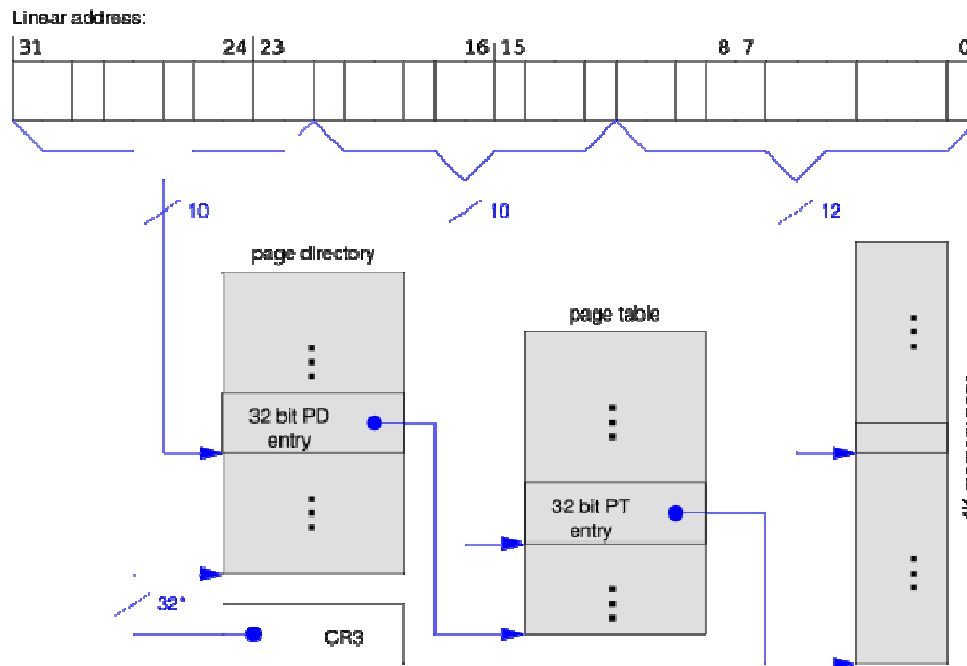
- u najgorem slučaju, svaki podatak dohvaćamo s diska
- gubimo vrijeme u žongliranju stranicama - thrashing (mlaćenje)
- koncept VM **nije prikladan** u takvim slučajevima

VIRTUALNI MEMORIJSKI SUSTAV

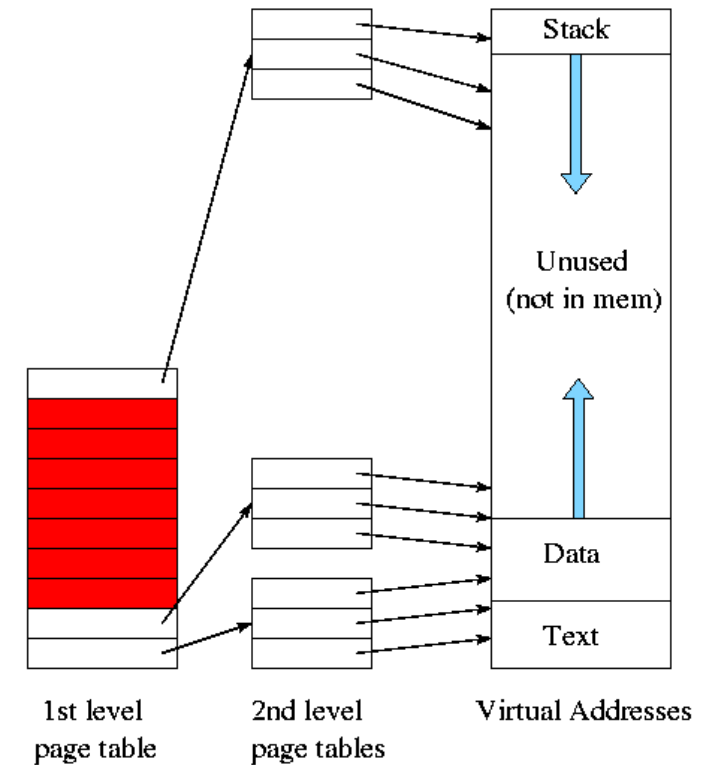
1. Memorijska hijerarhija
2. Fizički i logički adresni prostor
3. Straničenje
4. **Višerazinsko straničenje, translacijski spremnik**
5. Segmentacija
6. Detalji izvedbe

Višerazinske stranične tablice

- **Problem** linearne ST: mali procesi plaćaju punu cijenu preslikavanja!
- **Višerazinska ST**: manja cijena nekorištenih dijelova LAP-a (prilagodljivo tabeliranje)
- Dvorazinsko straničenje x86 (nakon 80386):

*) 32 bits aligned to a 4-KByte boundary

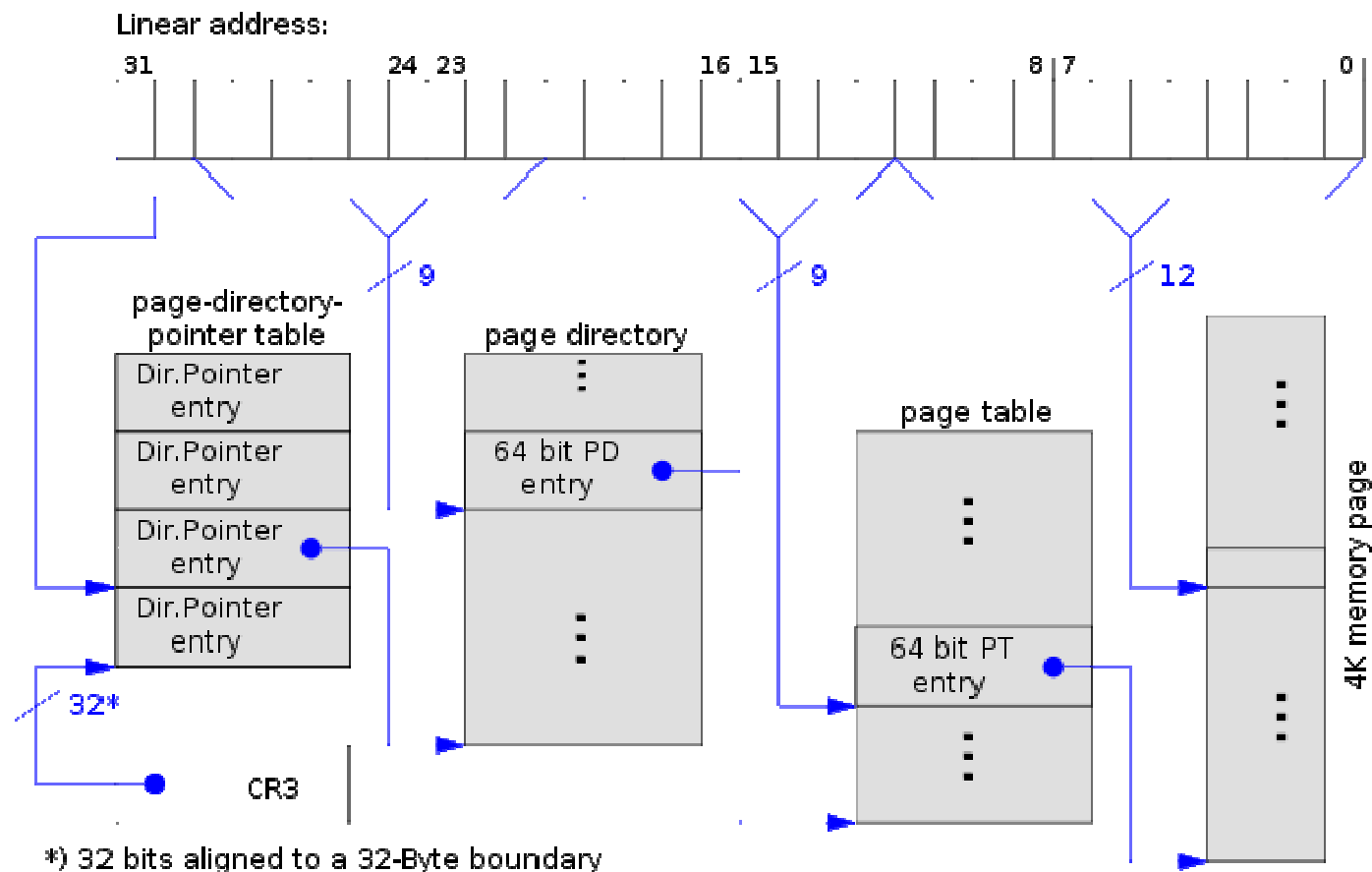

[Gottlieb00]

[Wikipedia]

Trorazinsko straničenje x86 (Pentium II →)

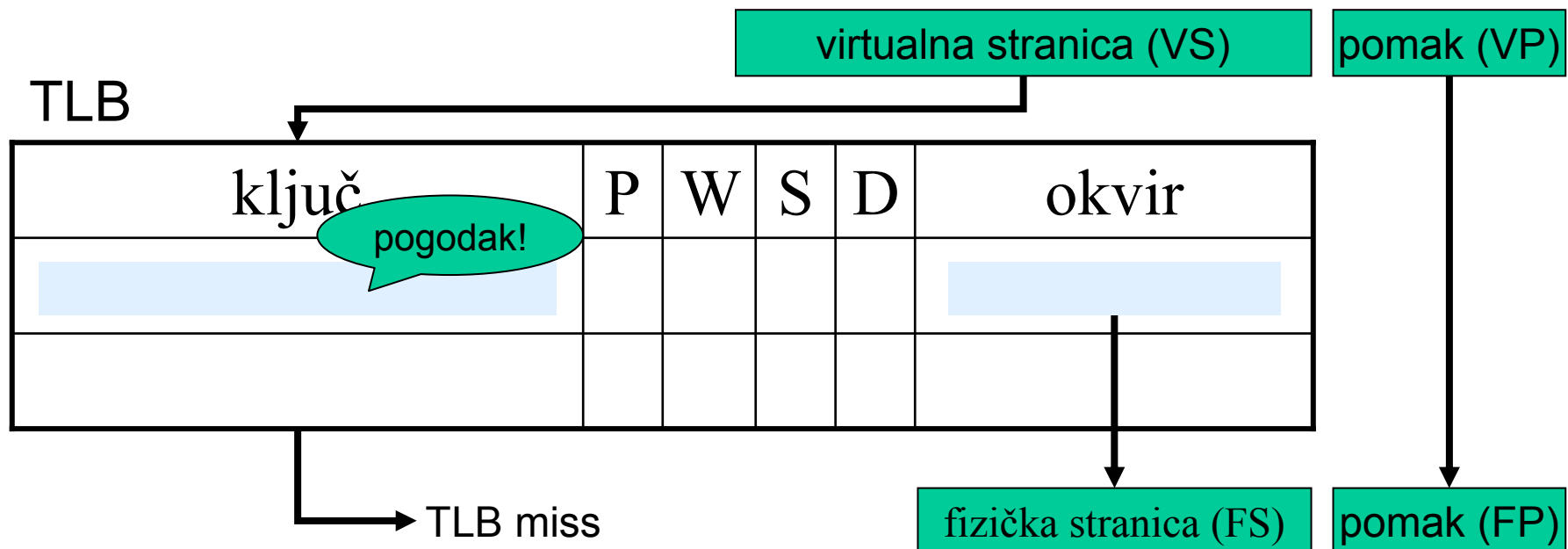
- ekstenzija PAE: physical address extension
- $|FAP|=2^{36}$ B (pojedinačni procesi koriste $|LAP|=2^{32}$ B)

[Wikipedia]

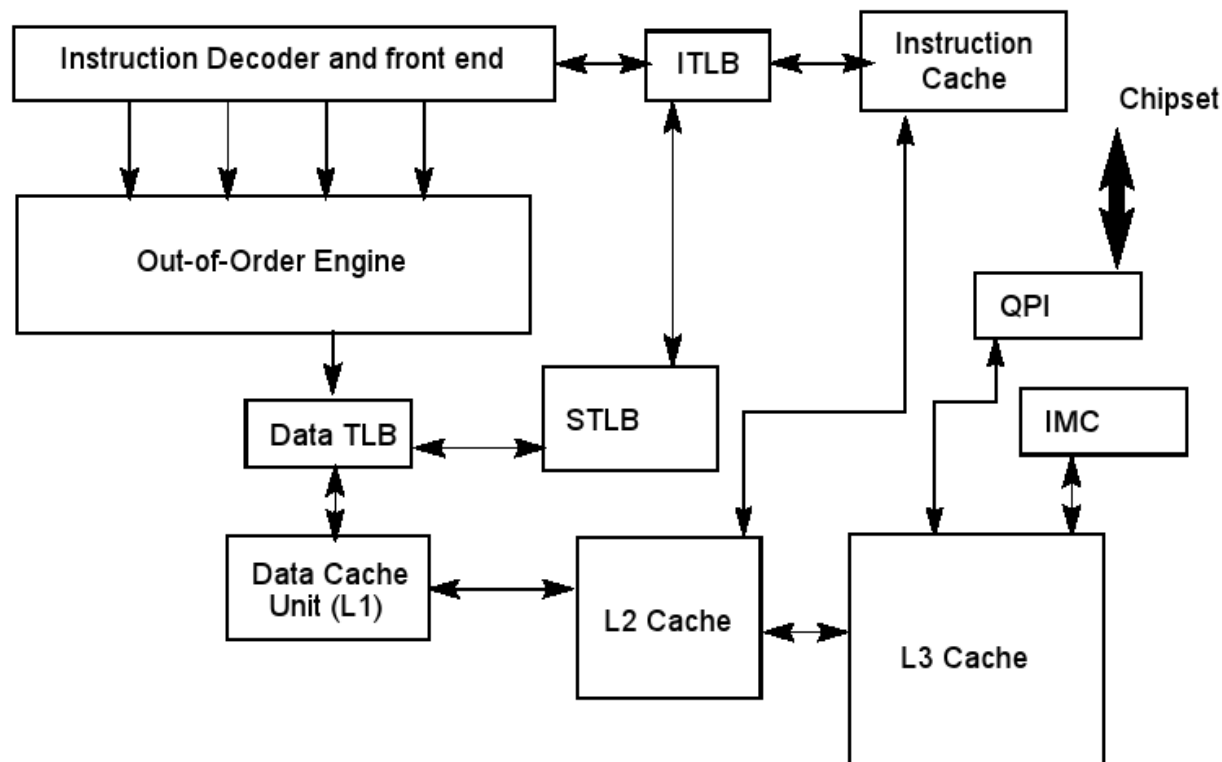
Korištenje translacijskog spremnika (TLB)

- **Problem:** više fizičkih pristupa memoriji $\forall$ preslikavanje
- **Ideja:** cacheirati posljednjih nekoliko stotina preslikavanja
  - TLB: **asocira** virtualnu stranicu s odgovarajućim SO (kao kod PM!)
  - u slučaju pogotka, gotovi smo u jednom ciklusu
  - u slučaju promašaja, šetnja straničnom tablicom te upis opisnika u TLB
  - punjenje TLB-a može biti programsko (OS) ili sklopovsko (MMU)

Odnos TLB-a i priručne memorije

- Najčišće kad je (barem konceptualno) TLB ispred cachea
  - **dobro**: u cacheu ne mogu biti dvije LA koje se odnose na istu FA!
  - **problem**: tada latencija TLB-a produžava latenciju pristupa cacheu
  - to se rješava na razne komplicirane načine
    - ti načini su izvan dosega ovog kolegija :-)

TLB, izvedbeni detalji

- veličine variraju (8 - 4096 zapisa), kao i broj razina (1 ili 2)
- kao i kod PM, kombinira se nepotpuno indeksiranje i asociranje
- manji TLB-ovi potpuno asocijativni, veći skupno asocijativni
  - ST koristi potpuno indeksiranje:
    - rijetko se proziva, višerazinska struktura štedi prostor
    - želimo iskoristiti sve stranične okvire (tj, fizičku memoriju)
- postotak pogotka vrlo visok, promašaji $\sim 0.1\%$
(stranica veća od linije, 4096B vs. 64B)
- cijena promašaja niska, pogotovo ako je ST u cacheu

Zadano:

- virtualna adresa: $w(VA)=40$ b
- fizička adresa: $w(FA)=36$ b
- veličina stranice: 16 kB

Odrediti strukturu VA i FA:

$w(VS), w(FS), w(VP), w(FP)=?$

- $w(VP) = w(FP) = 14$ b
- $w(VS) = 26$ b
- $w(FS) = 22$ b

Zadano:

- virtualna adresa: $w(VA)=40$ b
- fizička adresa: $w(FA)=36$ b
- veličina stranice: 16 kB
- TLB: 512 zapisa, $2\times$ asocijativan, 4 bita opisa stranice

Odrediti strukturu i ukupan broj bitova zapisa u TLB-u
(oznaka, bitovi opisa, fizička stranica): $w(TLBo) + 4 + w(FS) = ?$

Rješenje:

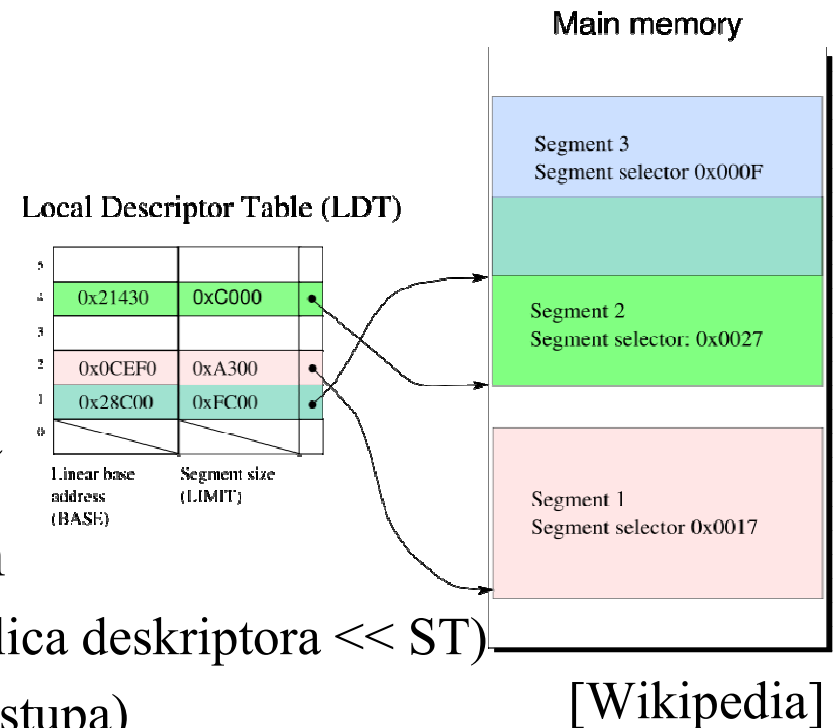
- $VS \rightarrow TLBO \parallel TLBI$ (kao i kod PM!)
- $w(TLBindeks) = 8$ b $(= \log_2(512/2))$
- $w(TLBoznaka) = 18$ b $(= 40 - 14 - 8)$
- $w(TLBzapis) = 44$ b $(= 18_{TLBozn} + 4 + 22_{FS})$

VIRTUALNI MEMORIJSKI SUSTAV

1. Memorijska hijerarhija
2. Fizički i logički adresni prostor
3. Straničenje
4. Višerazinsko straničenje, translacijski spremnik
- 5. Segmentacija**
6. Detalji izvedbe

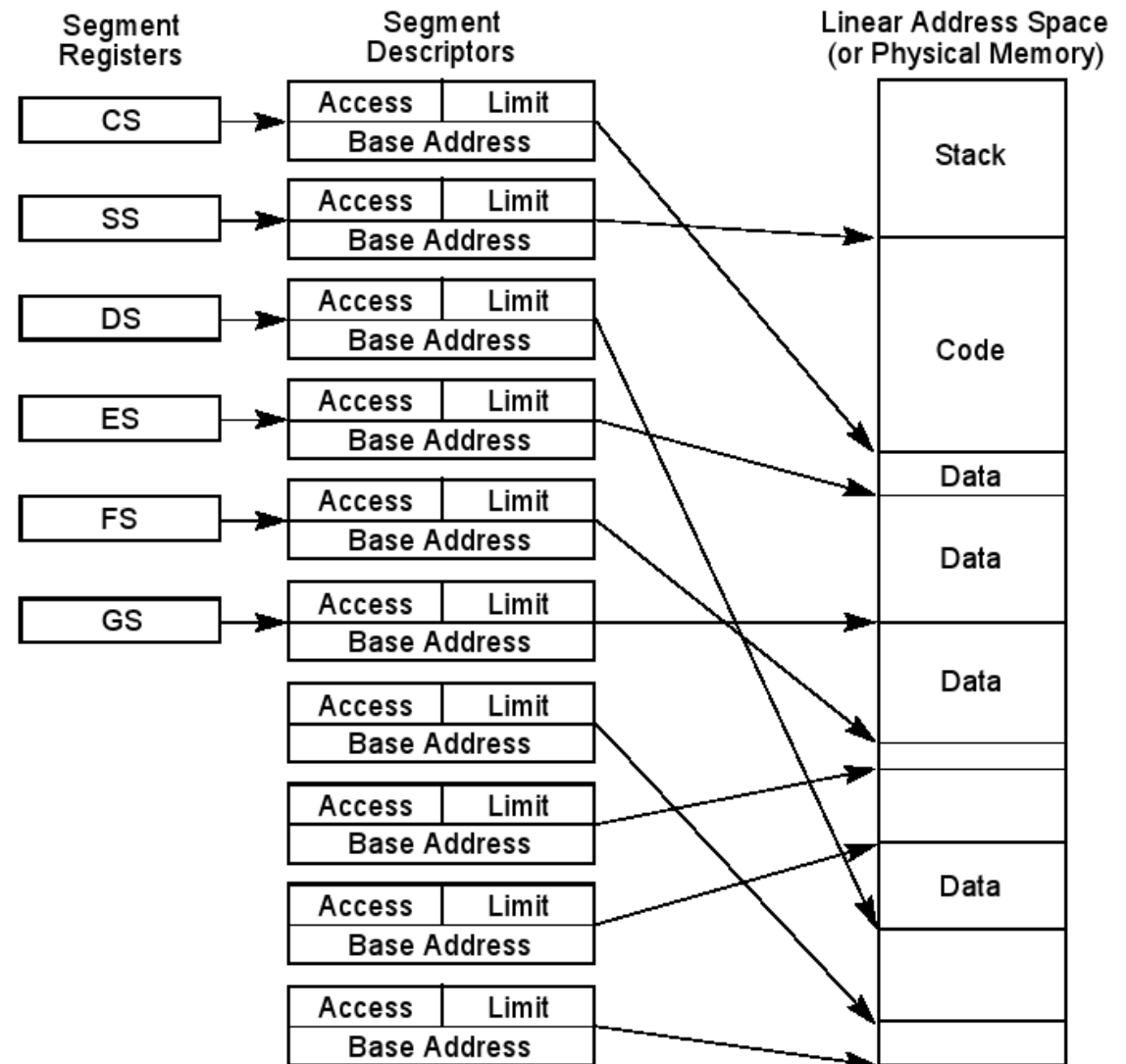
Segmentacija

- Razlike u odnosu na straničenje:
  - blokovi su veći i promjenljive duljine
  - LAP procesa čini nekoliko segmenata
- **prednost:** preslikavanje zbrajanjem
  - jednostavno ($FA = S + LA$), jeftino (tablica deskriptora $\ll ST$)
  - (početak i duljina segmenta, prava pristupa)
- **nedostatak:** upravljanje memorijom na pregruboj razini
  - vanjska fragmentacija: neiskorišteni prostor između segmenata (teško naći kontinuirani logički interval u kojeg preslikati novi segment)
  - netransparentan pristup kad:
    - iscrpimo mogućnosti rasta tekućeg segmenta
    - pristupamo dijeljenim segmentima (potreban poseban tip pokazivača)
- arhitektura x86 podržava i segmentaciju i straničenje (moderni OS-ovi koriste samo straničenje)

Segmentacija x86

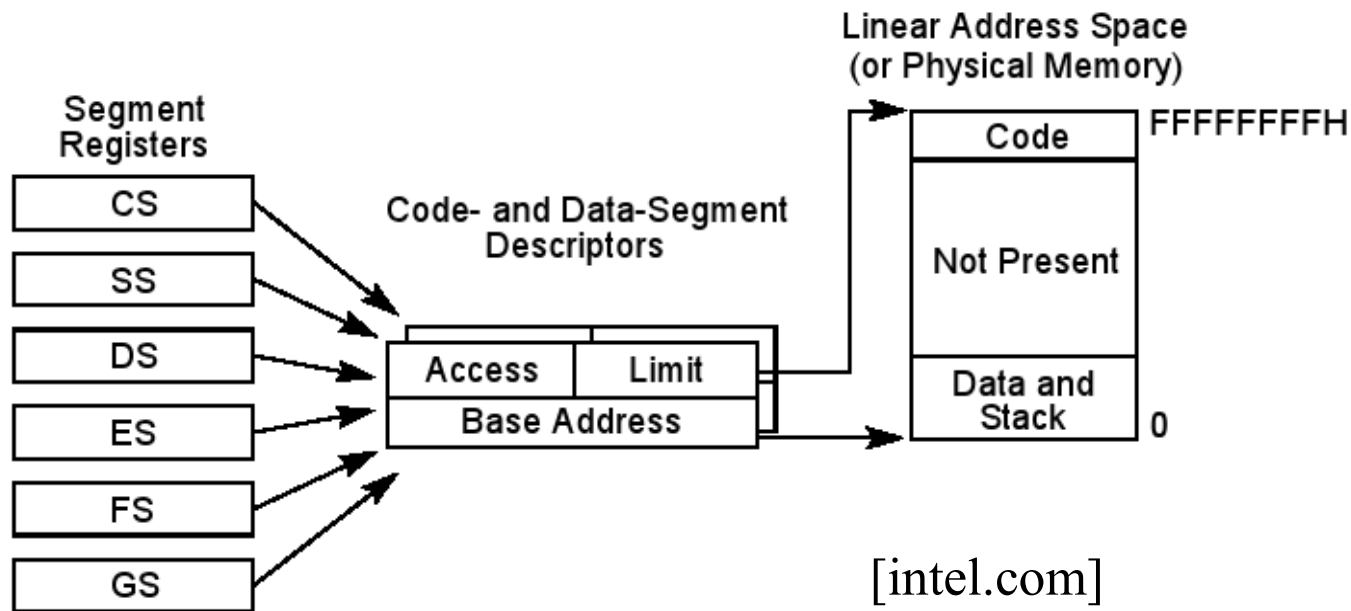
- pristupom memoriji upravlja 6 segmentnih registara
- svaki segmentni opisnik sadrži bitove zaštite i veličinu
- nedostatak: pokazivač na podatke izvan segmenta ima 48 bitova
- nedostatak: vanjska fragmentacija
- nedostatak: što ako je segment nedovoljno velik?

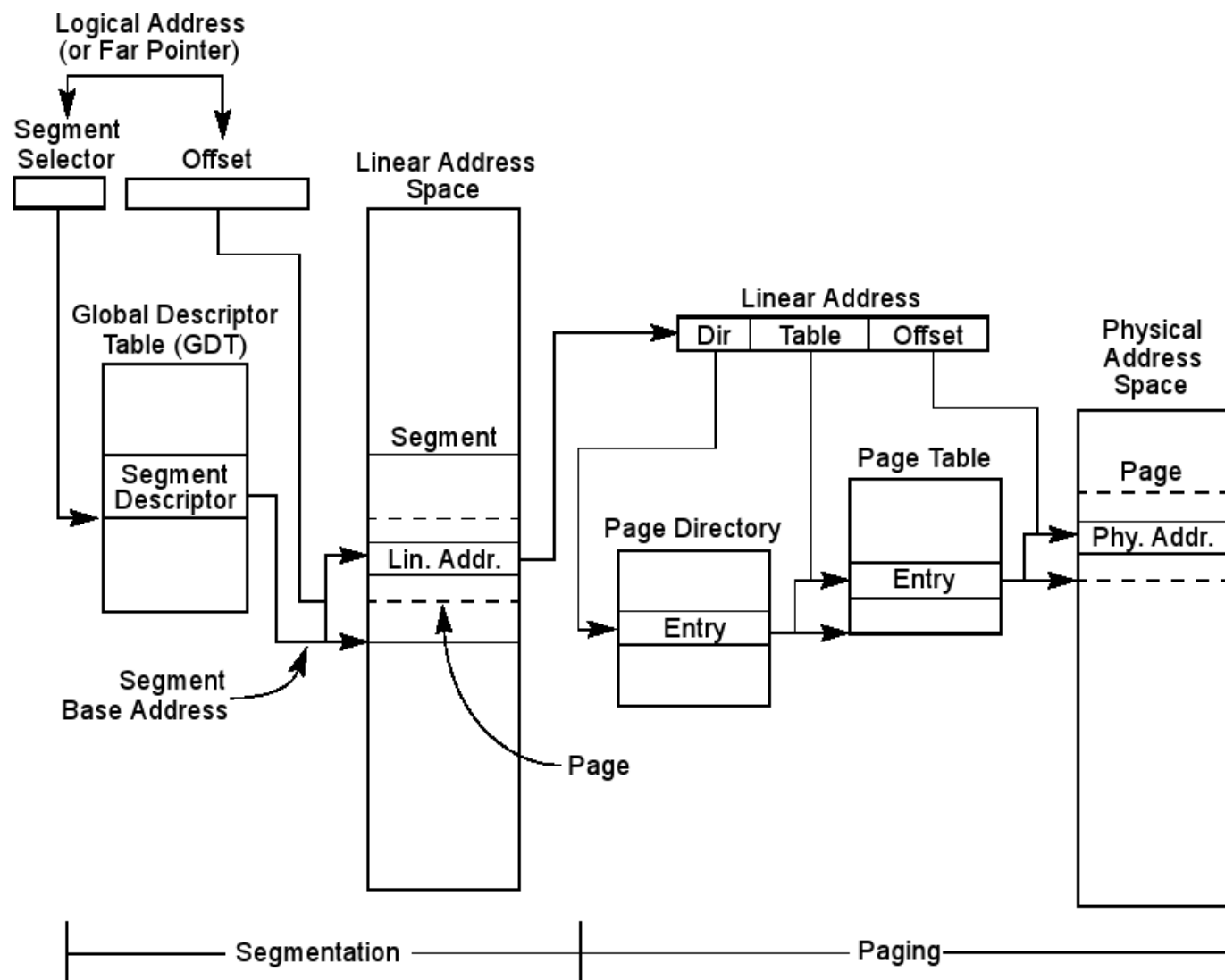
[intel.com]

Segmentacija x86 (2)

- moderni OS-ovi konfiguriraju minimalno korištenje segmentacije
- Intel taj način naziva “basic flat model” (vidi sliku)
- preslikavanje i zaštita se prepušta straničenju
- segmentacija danas postoji prvenstveno zbog kompatibilnosti
- AMD Opteron u 64-bitnom načinu rada nema segmentaciju

VM x86: kombinacija segmentacije i straničenja

VIRTUALNI MEMORIJSKI SUSTAV

1. Memorijska hijerarhija
2. Fizički i logički adresni prostor
3. Straničenje
4. Višerazinsko straničenje, translacijski spremnik
5. Segmentacija
6. **Detalji izvedbe**

Obrada promašaja stranice

Promašaj stranice generira iznimku koju servisira OS:

1. locirati SO na temelju adrese koja je uzrokovala promašaj
  - šetnja višerazinskom ST (ona bi trebala biti u RAM-u)
2. ako SO nije valjan (tj. referenciramo novu fizičku stranicu):
  - ili mapirati novu stranicu (npr. pri širenju stoga)
  - ili likvidirati program zbog ilegalnog pristupa
3. ako je fizička memorija popunjena, odabrati stranicu koju ćemo izbaciti (swap-out, evict)
  - ako smo u stranicu pisali (bit D), upisujemo je na disk (**dugo čekanje**)
4. ako je SO valjan: učitati stranicu s diska (**dugo čekanje**)
5. ažurirati ST, premjestiti proces u red aktivnih procesa
  - nastavak izvođenja od instrukcije koja je generirala promašaj

Zamjena stranice, upis na disk

- najčešće potpuno asocijativno preslikavanje + LRU
  - potpuna asocijativnost izvediva zbog ogromne ST u RAM-u
  - izvedba LRU se temelji na servisnom bitu pristupa (A):
    - postavlja se na 1 kod svakog pristupa (TLB)
    - operacijski sustav periodički poništava sve bitove pristupa
    - stranica s $A = 0$ nije korištena u bliskoj prošlosti
- tehnike upisa na disk:
  - promptno upisivanje (write through) uglavnom nepraktično
  - tipično, stranica se upisuje na disk tek nakon zamjene (write back)
  - servisni bit D (dirty) postavlja se u SO nakon svakog upisa

Performansa memorijskog sustava

- možemo dobiti promašaj u: TLB-u, SO-u, cacheu, DRAM-u
- neki od mogućih ishoda:
  - pogodak TLB-a i cachea (zaobilazimo radnu memoriju): 2 ns
  - pogodak TLB-a, promašaj cachea, pogodak DRAM: 50 ns
  - promašaj TLB-a, SO u cacheu, pogodak cachea: 10 ns
  - promašaj TLB-a, SO u DRAM-u, promašaj cachea, pogodak DRAM: 100 ns
  - promašaj TLB-a, SO u DRAM-u, promašaj cachea, promašaj DRAM: 10 ms
(tijekom tih 10ms OS pokušava dodijeliti CPU nekom drugom procesu)
- širok spektar mogućnosti i to bez razmatranja PM L2, PM L3, TLB L2!
- vrijeme pojedinog pristupa memoriji podataka vrlo teško predvidjeti (prisjetimo se, u prosjeku svaka treća instrukcija pristupa memoriji)
  - pristupi instrukcijskoj memoriji znatno pravilniji!
- u prisustvu nepredvidivih zastoja u vezi s memorijom (i predviđanjem grananja) prednost imaju procesori s dinamičkim raspoređivanjem!

Usporedba virtualne i priručne memorije [Hennesy07]

parametar	PM (L1)	VM
veličina bloka	16 - 128 B	4 - 64 kB
vrijeme pogotka	1 - 3 ΔT	100 - 200 ΔT
vrijeme promašaja	8 - 200 ΔT	10^6 - 10^7 ΔT
učestalost promašaja	10^{-3} - 10^{-1}	10^{-7} - 10^{-5}
adresno preslikavanje	25 - 45 b $\rightarrow$ 14 - 20 b	32 - 64 b $\rightarrow$ 25 - 45 b

Virtualna memorija, prednosti:

1. transparentno adresno preslikavanje
  - ogromni kontinuirani LAP, fragmentirani FAP
  - nekorišteni dijelovi programa ostaju na disku
2. transparentna zaštita procesa i jezgre OS
  - ograničena neželjena interakcija među procesima
  - upravljanje pristupom memoriji (RO, NX, S, ...)
3. transparentno rukovanje dijeljenom memorijom
  - dijeljene biblioteke (libc, libm, ...)
  - usporedna obrada više procesa

TLB ključna tehnika za implementaciju straničenja:

- svaki pristup memoriji zahtijeva adresno preslikavanje
- TLB omogućava dovoljno brzo preslikavanje u najčešćem slučaju